

DOSSIER DE PREMSA

**«Jo em despullo
i vosaltres us vestiu.»**

Joan Brossa
El cigne i l'oc, 1964

PostBrossa. La nova creativitat omple de llum La Seca

- ❖ La segona edició del programa expositiu 'PostBrossa' obrirà el 12 de novembre a la seu de la Fundació Joan Brossa amb els projectes artístics següents: *Una cartografia de la libertad*, d'Esther Aldaz; *Anotaciones para una eiségesis*, de Marla Jacarilla; i */ph/ Algunas voces tomadas*, de Juan López i Marc Vives.
- ❖ Un total de quaranta-set projectes artístics es varen presentar a la convocatòria oberta feta per la Fundació. L'equip de programació del Centre d'Estudis Joan Brossa va ser el responsable de seleccionar-ne els tres projectes guanyadors.
- ❖ Els projectes presentats s'articulen en una triple direcció: la instal·lació-expositiva, el diàleg amb l'arquitectura de l'edifici històric de La Seca i la definició d'un programa públic que activi les propostes i l'espai.

Poesia i art en acció

La Fundació Joan Brossa estableix tres eixos temàtics a l'hora d'articular-ne el programa expositiu: 'Realitat en crisi', 'Poesia en crisi' i 'Poesia i art en acció'. Aquests tres blocs conceptuals responen al pretèrit, al present i al futur. L'era PostBrossa, que correspon al temps futur, i, per tant, a la poesia i a l'art en acció, és **hereva de l'esperit brossià que no posa límits a la creativitat**, un espai en el qual l'acció, la paraula i la instal·lació són una sola cosa.

Durant la tardor del 2019 es va presentar el primer cicle 'PostBrossa': un conjunt de tres projectes que eren, a la vegada, **exposicions, instal·lacions i accions de la nova creativitat**. 'PostBrossa' va saber adequar-se a la singularitat de l'edifici i adaptar-se a l'espai arquitectònic dels tres ambients que conformen La Seca: la biblioteca, la planta baixa i l'altell. També va saber acompanyar les propostes escollides d'un programa d'accions i interpel·lar i buscar la interacció amb el públic.

Enguany, en el marc del confinament i de la pandèmia mundial, la Fundació Joan Brossa va obrir una convocatòria de projectes artístics per formar la segona edició del 'PostBrossa'. **Un total de quaranta-set propostes** van ser avaluades per part de l'equip de programació del Centre d'Estudis Joan Brossa. La selecció dels finalistes va ser fluïda però, en canvi, la tria dels tres projectes guanyadors no va ser fàcil atès que hi havia propostes molt potents. La deliberació final va venir determinada per l'adequació de la proposta a les bases

de la convocatòria, per la qualitat del projecte, pel caràcter innovador de la proposta quant al discurs, al format i al procés creatiu, per l'ajustament del projecte a l'arquitectura de l'edifici, per la voluntat d'eixamplar els límits de la poesia i pel programa públic vinculat a la proposta.

Detall d'un dels projectes 'PostBrossa' que va ser presentat a la Fundació Joan Brossa en la primera edició. Fotografia: Meri Farnell

La Fundació Joan Brossa presenta ara **els tres projectes guanyadors** de la segona edició 'PostBrossa':

- ❖ ***Una cartografia de la libertad, d'Esther Aldaz***
- ❖ ***Anotaciones para una eiségesis, de Marla Jacarilla***
- ❖ ***/ph/ Algunas voces tomadas, de Juan López i Marc Vives***

Benvinguts de nou a l'era PostBrossa...

Una cartografia de la libertad – Esther Aldaz

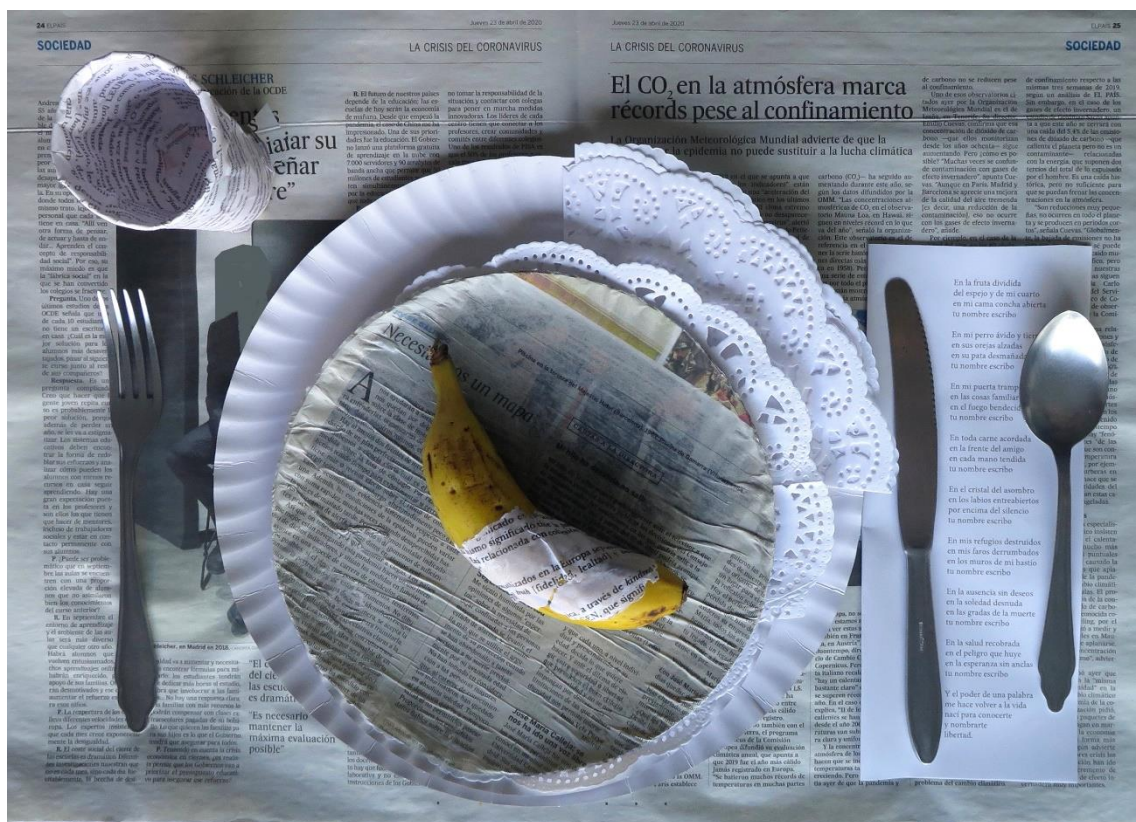
“Les petites decisions quotidianes de l'àmbit domèstic han adquirit una importància extraordinària en l'escenari actual. **El nostre refugi ha esdevingut, a la vegada, el nostre tancament. Aquest espai mutant, exposat ja a les eines de control, es perfila com el lloc des d'on exercir la nostra llibertat individual**, que es reflecteix en allò que mengem i que vestim, en els nostres objectes, en la seva disposició, en la manera de construir un lloc propi.

La planta d'un apartament amb una biblioteca desproporcionada serveix de base per construir-hi una casa, els elements de la qual estan recoberts de textos

de qualsevol tipus que contenen la paraula “llibertat”. Les estances estan banyades per un oceà de passatges on descobrir-la. La fragilitat de l’apartament o la presència de la paraula “llibertat” serà incòmoda per a mi o per al convidat? Mai no se sap.

Treballa amb les paraules com a espais capaços d’acollir tant l’individu com el col·lectiu i construeix marcs on assajar noves maneres d’habitar. Aquesta peça està pensada per ser viscuda, algunes vegades per mi i sempre pel públic, per prendre’s temps de trobar formes d’entendre la “llibertat” (aquesta paraula tan gastada) i que potser trobem, conscientment aixoplugats per ella, la intensitat poètica que posseïx.

Aquests dies la llibertat acaba i comença a la porta de les nostres cases, illes de vegades benèvols, de vegades desertes o tempestuoses, o plenes de fruits. El llindar de la casa va primer, després només ens en queda la pell.”

Una cartografia de la llibertat (fragment, detall de taula). Esther Aldaz, 2020. Paper maixé i tècnica mixta. 10 x 48 x 36cm.

Ubicació

Una cartografia de la llibertat d’Esther Aldaz s’ubicarà a l’altell de la Fundació Joan Brossa.

Accions previstes

- ❖ Performance individual a càrrec d'Esther Aldaz que precedirà cadascun dels *Diàlegs performàtics*.
- 1. *La palabra habitada*
Diàleg performàtic
El primer convidat serà **Vicenç Altaió**, president de la Fundació Joan Brossa, poeta, assagista, crític d'art, articulista d'opinió i agitador cultural.
- 2. *Brossa. Hogar flotante*
Diàleg performàtic
El segon diàleg tindrà com a convidats, **Diana Padrón**, investigadora i comissària independent; i **Eloy Fernández Porta**, escriptor i assagista.
- 3. *Casas imaginarias*
Diàleg performàtic
L'escriptora **Victoria Bermejo** serà la tercera convidada a la casa d'Esther Aldaz.

Performance col·lectiva *Construcción de la casa* que tancarà cada *Diàleg performàtic*. En aquesta performance els convidats (el públic) es descalçaran, entraran a la casa i seran invitats a prendre un objecte i a enganxar-hi escrits sobre escrits mentre el cobriran de paper. Tot seguit, l'objecte podrà dipositar-se a les estances de la casa i, d'aquesta manera, construir col·lectivament la llar.

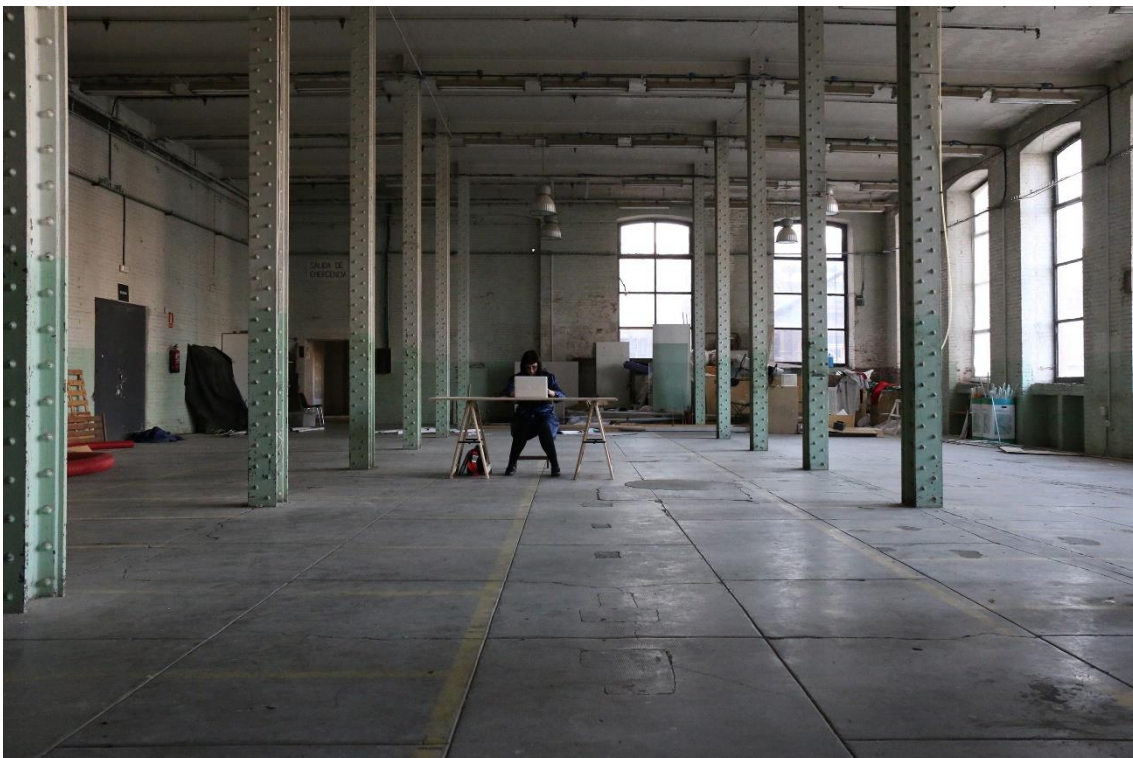
Anotaciones para una eiségesis - Marla Jacarilla

“Apropiació, còpia, reinterpretació, variació, versió o plagi són termes utilitzats, d'una forma molt recurrent, quan es reflexiona sobre alguns aspectes de la història de l'art. Tant a les arts visuals com en el cinema, la literatura i altres tipus d'expressió artística s'ha partit sovint d'aquests conceptes per materialitzar obres innumerables que han permès a l'espectador assistir a una evolució progressiva d'allò que representen aquests termes. L'art contemporani planteja una reflexió constant sobre el significat i la interpretació d'aquests termes en funció de l'obra en qüestió, del context, de l'emissor, del mediador, del receptor i de les circumstàncies concretes. Una quantitat indeterminada d'interpretacions que fluctua constantment i que està subjecta, d'una manera inevitable, a variables diverses.

La lectura subjectiva forma part inevitablement de la història; no només de la història de l'art, sinó també de la història en general. Aquesta subjectivitat depèn, en bona mesura, de les experiències, coneixements i influències de cada autor, de cada intèrpret, de cada espectador. Amb cadascuna d'aquestes interpretacions generem el *remake* d'una obra. Una successió imparabile de variacions i de reinterpretacions amb matisos infinits que les diferencien les unes de les altres, de vegades d'una forma quasi bé imperceptible.

L'entrega a França del premi Renaudot l'any 1965 va generar una polèmica considerable en el moment en què el guanyador, l'escriptor George Perec, va admetre que paràgrafs sencers de la seva guardonada novel·la *Les coses* havien estat extrets de *L'educació sentimental*, una obra escrita un segle abans per Gustave Flaubert. De forma paradoxal, Perec va acabar convertint-se en un dels escriptors més representatius i originals de la literatura francesa del segle XX, i la literatura potencial –de la qual era representant– en un dels corrents que millor representava les possibilitats inesgotables del llenguatge escrit. Perec va fer aquesta confessió durant l'entrega dels premis: volia esdevenir Flaubert; deixar de ser ell mateix per transformar-se en un altre. Aquest acte, vist des de la distància que ofereix el temps, esdevé un posicionament interessant i coherent envers la impossibilitat de l'originalitat “absoluta” i de la influència inevitable que hi exerceixen els altres. Una impostura que deixa de ser una mentida mundana per passar a esdevenir un fet artístic *per se*.

Les obres que conformen la sèrie *Anotaciones para una eiségesis* **obren un espai en el qual s'aborden conceptes com apropiació, reinterpretació, modificació o plagi i proposen una reflexió sobre aquestes termes.** Partint de materials aliens i preexistents (articles de diari, gràfiques, novel·les, vídeos, GIFs, discursos, etc.), les obres seleccionades mostren **com és d'inevitable fer una reinterpretació subjectiva – l'exegesi que dona lloc al títol de la mostra– realitzada a partir d'una reinterpretació constant.** Una reinterpretació que expandeix, modifica i qüestiona, d'una forma incessant, la història de l'art.”

Performance *F(r)icciones* en el marc de l'exposició *Huídas. La ficción como rigor*, Fabra i Coats, Barcelona, 2014

Ubicació

Anotaciones para una eiségesis de Marla Jacarilla s'ubicarà a la planta baixa de la Fundació Joan Brossa.

Accions previstes

- 1. *Palabras como cáscaras***
Conferència performativa
A partir d'una selecció d'anècdotes poc conegudes, es proposarà la realització d'un recorregut subjectiu per la vida i l'obra de Joan Brossa per tal de reflexionar sobre la repercussió que ha tingut el llegat del poeta al segle XXI.
- 2. *Todos los recuerdos que alguien se puede inventar por ti***
Performance
Proposta a mig camí entre la literatura i la performance, la realitat i la ficció i la memòria i les invencions. Marla Jacarilla es convertirà en una escriptora de records ficticis. El públic li podrà deixar una frase que, al cap d'una estona, transformarà en un record que mai no haurà passat. Aquesta performance ha estat realitzada en ocasions anteriors a la Universitat de València i a la Blueproject Foundation de Barcelona.
- 3. *Si todo es poesía***
Acció multidisciplinària
Es proposarà a tres artistes diferents (**Juana Dolores, Enric Farrés i Alba Mayol**) que facin una interpretació lliure a mode d'intervenció performativa de tres peces de Joan Brossa escollides per ells mateixos.

/ph/ Algunas voces tomadas - Juan López i Marc Vives

/ph/ - Algunas voces tomadas és un projecte que es troba dintre del marc de la reflexió que vaig emprendre en el seu dia i dintre de la qual se situa el treball d'investigació que he seguit els darrers anys. La manera en què l'experiència d'habitar els llocs delimita la nostra percepció de l'espai i del temps, així com dels significats de tot allò que s'habita d'una forma o altra.

Tant a la meua investigació com a la meua pràctica artística es manté un interès per crear relacions entre tipografia i arquitectura, entre ciutat i significat, entre escultura i collage, entre imatge i dibuix, entre so i superfície, entre d'altres. És a dir, tracto d'investigar i de transitar la intertextualitat.

/ph/ - Algunas voces tomadas neix de tot aquest treball anterior en el qual es pretén per una banda **crear una relació directa entre llenguatge, figura, arquitectura i espai, i per l'altra establir nous mecanismes de codificació**. Les modificacions de forma i signe a priori dificulten la comprensió del missatge però al mateix temps obren la possibilitat de generar

nous significats i proporcionar un altre tipus de comunicació.

Com s'ha plantejat prèviament, el projecte que es proposa per a la Fundació es basa en l'**elaboració de peces-partitura que puguin ser interpretades o traduïdes per mitjà de la veu**. Per això, es realitzaran alguns treballs de dibuix amb ciment, escultures o encofrats. Així, contraformes tipogràfiques s'instal·laran sobre els murs i realitzaran una composició de pseudo-fonemes en la qual es confronta la idea de dibuix i de volum amb la de forma i contraforma tipogràfica. És aquesta contraforma, aquest aire al voltant de la lletra, la que utilitzo per construir nous signes, nous codis. Els sons no existeixen abans de ser "trobat", sinó que depenen del fet de ser localitzats i activats. **Marc Vives s'encarrega d'aquesta missió amb la interpretació de la partitura.**"

/ph/- Algunas voces tomadas. Juan López i Marc Vives. Mèxic, 2020

Ubicació

/ph/ Algunas voces tomadas de Juan López i Marc Vives s'ubicarà a la biblioteca de la Fundació Joan Brossa.

Accions previstes

Els signes gràfics de Juan López que cobriran la biblioteca de la Fundació funcionaran com a trossos de fonemes i, en conjunt, com a partitures que podran ser interpretades a través de la veu. Marc Vives, artista que treballa amb la veu i el cos, posarà so a la partitura-text tot evocant la poesia futurista. La veu de Vives acompanyarà la peça en forma d'àudio i en permetrà la lectura i la traducció de les figures. Es preveuen dues accions en viu de Vives per tal de viure la lectura de la partitura en directe.

Sobre els creadors

Esther Aldaz
Las Palmas de Gran Canaria, 1979

La casa contenida (Espacio Cultural El Tanque, Santa Cruz de Tenerife, 2018)
Fotografía: Carlos A. Schwartz

Llicenciada en Belles Arts a la Universitat Complutense de Madrid, estudià Història de l'Art i obtingué el Primer Premi d'Escultura a la universitat l'any 2004. Ha participat a moltes exposicions col·lectives, tant nacionals com internacionals, i realitzat projectes d'art públic. També ha publicat a revistes de pensament i creació com la revista *Carta del Museo Nacional Centro de Arte Reina Sofía*. Alguns dels projectes més destacats són *La casa contenida*, a l'Espacio Cultural El Tanque de Sant Cruz de Tenerife; *Tallar la decepció*, a Puerto de Las Palmas de Gran Canaria; *Salir a flote*, a Villa Ada de Roma; *Habitar una palabra*, a l'Instituto Cervantes d'El Caire; i *De qué hablamos cuando hablamos de futuro*, al Centro de Desarrollo de las Artes Visuales de L'Havana en el marc de la XIII Biennial de L'Havana.

Espai, cos, paraula i veu són conceptes que vertebreren el treball d'Esther Aldaz. L'artista **s'expressa habitualment a través d'instal·lacions multidisciplinars, performances i accions** que posseeixen certa durada en el temps i incideixen en la importància del procés, situant allò sensorial en correlació estreta amb allò intel·lectual i allò personal amb allò polític. **La recerca permanent d'un lloc en el món és un dels fils conductors principals dels seus projectes en els quals planteja tota una sèrie d'interrogants sobre les nostres formes habitar.** També reflexiona al

voltant de la fragilitat de la nostra existència i insisteix en la cerca d'un espai significat.

+ Informació:

https://issuu.com/aldazesther/docs/dossier_2020_esther_aldaz

Marla Jacarilla
Alcoi (Alacant), 1980

Performance *F(r)icciones* (Fabra i Coats, Barcelona, 2014)
Fotografia: Jose Begega

Llicenciada en Belles Arts a la Universitat Politècnica de València i amb un màster sobre Produccions Artístiques i Investigació a la Universitat de Barcelona. Des del 2008 és redactora a la revista de crítica i anàlisi cinematogràfic *Contrapicado*. També ha col·laborat en publicacions artístiques i cinematogràfiques com *Paesaggio*, *A*Desk*, *El Rayo Verde*, *Apuntes cinematográficos* o *Cortosfera*, entre d'altres. Ha participat en exposicions col·lectives com *Paisatges Desitjats*, al Centre d'Arts Santa Mònica de Barcelona; *Nada se detiene. Acto y prefacio*, a Dafo. Projectes i espai d'art contemporani de Lleida; *Factotum*, a la Fundació Antoni Tàpies de Barcelona; i *Especies de Espacios*, al MACBA. Entre les exposicions individuals de Jacarilla destaquen *El vuelo de un colibrí aviva las llamas de una pira de fotogramas ardiendo*, a l'Institut d'Estudis Ilerdencs i *Apuntes para una fuga*, al Centre del Carme de València.

Jacarilla centra el seu treball en **la interrelació entre la literatura i les arts visuals**. No es defineix ni com a fotògrafa, ni com a videoartista ni com a escriptora perquè concep el procés de treball i les metodologies aplicades d'una forma diferent en funció de cada projecte. **Té cert interès per la fragmentació, la deconstrucció i la reconstrucció de la realitat i de la relació que té amb la ficció**. Reflexiona a l'entorn de la narrativitat i dels mecanismes de creació literària, de les possibilitats de l'hipertext més enllà d'internet, del metallenguatge i del joc amb els referents literaris.

+ Informació:

<http://www.marlajacarilla.es/>

Juan López
Alto Maliaño (Cantàbria), 1979

Juan López
Fotografia: Jonay P. Matos

Llicenciat en Belles Arts a la Universidad de Cuenca, López ha presentat exposicions individuals al Centre d'Art La Panera de Lleida, a l'Artium de Vitoria, al MUSAC de León, al Matadero i a La Casa Encendida de Madrid, a l'Espai 13 de la Fundació Joan Miró i a l'Arts Santa Mònica de Barcelona, al

Liste Art Fair de Basilea, al Tokyo Wonder Site de Japó i al Den Frie de Copenhague. Ha obtingut nombrosos premis i beques de caràcter internacional.

López **treballa els elements arquitectònics associats a les estructures de poder amb l'objectiu de trobar nous mecanismes per entendre les relacions socials.** Per mitjà de la metàfora i a través d'intervencions específiques en els espais indicats, trenca primer i després restaura els tres elements que conformen l'obra: la ciutat, la subjectivitat i el poder. **La idea de ruptura és molt present** a la pràctica de López i és entesa com una forma de tensió entre allò públic i allò privat i com una manera de revaloritzar l'espai social.

+ Informació:

<http://www.rayoslopez.com/>

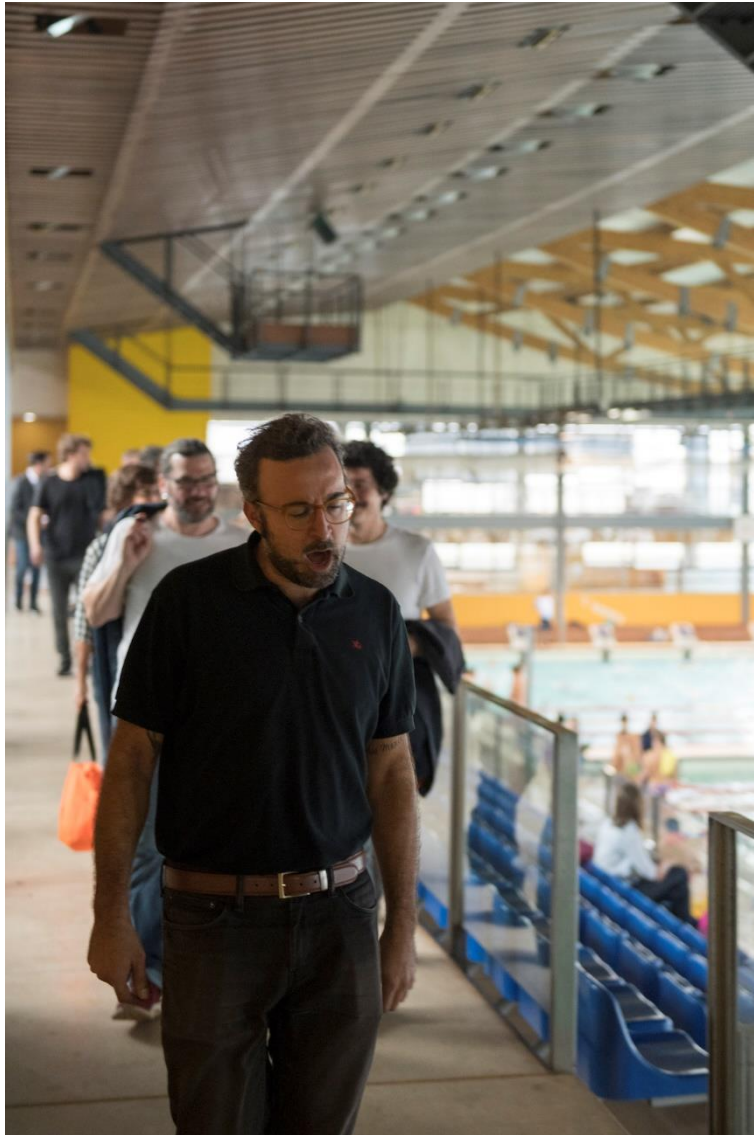
Marc Vives **Barcelona, 1978**

És artista, investigador, docent i productor. Preocupat per l'àmbit de la producció artística, és soci fundador de la cooperativa d'artistes Tractora Koop.E. i coodirigeix Graf.cat. Abans inicià projectes independents com YProductions, Hamaca, Por La Vena, Radiobucket, Azpi Kultur Elkartea de Donostia. Ha organitzat i dissenyat grups de recerca com a CentroCentro a Madrid, comissariat cicles com a la Galeria SIS i va dirigir el programa de residències en performances i arts visuals a L'Estruch. Treballà amb David Bestué durant deu anys, les seves obres es troben al MNCARS, al MACBA i al CGAC entre d'altres col·leccions i va participar de mostres arreu com la 53ª Bienal de Venècia. A títol individual ha realitzat performances i exposicions a MACBA, MUSAC, Tabakalera, Mercat de les Flors, etHALL, LaCasaEncendida, CA2M, EACC, Caixaforum, Antic Teatre y La Capella, al context local y RedCat, Los Angeles; Rogaland Kunstsenter, Stavanger; CCEMX, México a l'internacional.

El treball de Vives **es mou entre les arts visuals i les arts en viu.** La investigació artística actual el porta a observar les formes i els protocols de les activitats d'oci en la dicotomia que s'articula entre la rutina, la vida regular i la festa, un lloc d'excepció, i a visitar-los a través a través d'exercicis amb la veu i el cos.

+ Informació:

<http://marcvives.eu/info>

Marc Vives
Fotografia: Roberto Ruiz

Calendari

Dijous 12 de novembre a les 18.30h.
Obertura PostBrossa 20

Diumenge 10 de gener de 2021
Fi PostBrossa20

Amb motiu de la incertesa viscuda actualment, les dates del programa públic associat a 'PostBrossa 20' seran comunicades a través del web i de les xarxes socials de la Fundació Joan Brossa. No es descarta la possibilitat de reconvertir algunes de les propostes en un format digital.

Crèdits

Concepte artístic: Esther Aldaz, Marla Jacarilla, Juan López i Marc Vives

Producció i muntatge: L'Antiga Fusteria

Disseny gràfic: David Torrents

Fotografia: Sílvia Poch

Coordinació: Isabella Bueno i Maria Canelles

Comunicació i premsa: Judith Barnés

Organitza: Fundació Joan Brossa

Amb el suport de: Ajuntament de Barcelona i Departament de cultura de la Generalitat de Catalunya

Contacte

Fundació Joan Brossa

C/ La Seca, 2, baixos
08003 Barcelona

Coordinació

Maria Canelles

mcanelles@fundaciojoanbrossa.cat

Comunicació i premsa

Judith Barnés

jbarnes@fundaciojoanbrossa.cat

#PostBrossa20

Horaris

De dimarts a diumenge, de 16h a 21h.

Entrada lliure i gratuïta

+ Informació: www.fundaciojoanbrossa.cat